

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.107/2011/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. október 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az életveszélyt okozó testi sértett bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 23.B.222/2010/23. számú ítéletét az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

A vádlott cselekményét emberölés bűntette kísérletének (Btk. 166. § (1) bekezdés) minősíti.

A börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának száma A.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. március 2. napján kelt 23.B.222/2010/23. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés bűntettének kísérletében (Btk. 170. §. /5/ bekezdés I. fordulat).

Ezért őt 2 év 4 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügy elbírálására nyilvános ülés kitűzését indítványozta azzal, hogy azon nem kíván részt venni.

A bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, de a történeti tényállás az orvosszakértői vélemény alapján kiegészítendő azzal, hogy a tarkótájék, illetőleg a homloktájék vágott jellegű sérülései közepes nagyságú, a jobb singcsont könyöknyúlványának darabos törése nagy erejű erőbehatásra jött létre.

Tévesnek ítélete a cselekmény minősítését is azzal, hogy a vádlott élet kioltására alkalmas eszközzel, egy un. szamurájkard élel bírő részével két közepes erejű ütest mért a sértett fejére (homlokára, illetőleg tartótájékára), illetőleg egy nagy erejű ütest a sértett védekezéséül maga elé emelt jobb karjára (ami a védekezés hiányában nyilvánvalóan elérte volna a sértett fejét, esetlegesen felsőtestét, ahol életfontosságú szervek helyezkednek el). Az alkalmazott eszközre, a célba vett testtájékra, és a bántalmazás erejére figyelemmel a vádlottnak számítania kellett arra, hogy akár a sértett halála is bekövetkezhet. Ebbe belenyugodva követte el cselekményét, ami így helyesen emberölés büntette kísérletének minősül.

Utalva arra, hogy a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában az általa eltúlzottan enyhének ítélt büntetés súlyosítására nincs mód, a tényállás kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének akkénti megváltoztatását indítványozta, hogy a vádlott cselekménye emberölés büntette kísérletének minősül.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést és a perbeszédében elhangzottakat fenntartotta. Arra hivatkozással, hogy a vádlott és a felesége között a cselekmény előtt és utána is jó kapcsolat volt, a vádlottnak soha nem volt ölési szándéka, az eredeti minősítés fennmaradását tartotta helytállónak. Új enyhítő körülményként hivatkozott a vádlott rosszindulatú daganatos betegségére és az ezt igazoló zárójelentéseket becsatolva kérte a döntés meghozatalát.

A vádlott arról tett nyilatkozatot, hogy a kemoterápiás kezelés ellenére nem lehet segíteni rajta, nagyon megbánta, amit elkövetett és ellene nincs más eljárás folyamatban.

A sértett férje felmentését, illetve olyan döntés meghozatalát kérte, hogy amíg férje él, velük maradhasson. Az utolsó szó jogán a vádlott is ugyanezt kérte.

A bejelentett fellebbezések folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §. /1/ bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a lehetséges és szükséges körben, a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

A vád tárgyává tett cselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta és a rendelkezésre álló bizonyítékként értékelhető vádlotti vallomást, a tanú1 tanúvallomását, az orvosi dokumentációt, az igazságügyi orvosszakértői véleményt, a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, a rendőri jelentések felhasználható részét, valamint az általa - helyesen - a vádlott elmeállapotára elrendelt szakértői véleményben megállapítottakat értékelte, mérlegelte és ezekből okszerű, a logika

szabályának ellent nem mondó következtetést vont le. Tényből tényre is helyesen következtetett.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapított tényállás jelentős részében megalapozott, a tényállás személyi része az orvosi iratok alapján a vádlott betegségével, a tényállás történeti része pedig az alkalmazott erő tekintetében kiegészítésre szorul.

Az ítélet tábla a csatolt orvosi iratok alapján a Be. 352. §. /1/ bekezdés a.) pontjára tekintettel a tényállás személyi részét kiegészíti miszerint a vádlott hörgő vagy tüdő rosszindulatú daganata, a nyirokcsomó rosszindulatú daganata, anaemia, epilepszia, adenocarcinoma betegségben szenved. Kemoterápiás és gyógyszeres kezelésben részesül.

Az ítélet tábla az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján, melyet az ítélet 6. oldal 5. bekezdése iratszerűen tartalmaz, azzal egészíti ki az ítélet 3. oldal 5. bekezdés 2. mondatát, hogy a vádlott a sértett fejére két alkalommal homlok- és tarkóján közepes erővel, a sértett feje elé védekezésül felemelt karjára nagy erővel vágott rá a szamurájkarddal.

E kiegészítéssel a tényállás mentes a Be. 351. §. /2/ bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, megalapozott, következésképp ez a tényállás a Be. 352. §-ának /2/ bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének, számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely körben és miért fogadta el, illetve melyeket és miért nem tartott valósnak.

E körben részletesen elemezte a vádlott védekezését, melyet törvényesen vetett el. Az igazságügyi orvosszakértő már a nyomozás során adott véleményében kizárta, hogy a sértett magának okozhatta a sérüléseket. Ezt a tárgyaláson annyiban árnyalta, hogy a homlok sérülés esetében nem zárható ki a vádlott azon állítása, hogy a kardot a sértett magára rántotta, de a tarkón levő, vágott sérülés és a könyöknyúlvány törése esetében határozottan kizárta a vádlott által állított keletkezési módot, amit megerősített a bíróság által elrendelt bizonyítási kísérlet eredménye (23. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldala).

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

Tévedett azonban akkor, amikor a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősítette.

Az ítélet 8. oldalán az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott az életveszély fogalmával, a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvének az I/4. fejezetével, ebben az életveszélyt okozó testi sértés és az emberölés illetőleg annak kísérlete megállapíthatóságának a kérdésével, majd az ítélet 9. oldal 1. bekezdésében, annak ellenére, hogy azt állapította meg, hogy a vádlott egy nagy méretű szamurájkarddal több esetben sújtott a sértett feje, nyaka irányába, olyan helyre,

ahol az általános élettapasztalatból is tudottan életfontosságú ér és idegképletek helyezkednek el, anélkül, hogy e körben valamennyi objektív körülményt vizsgálta volna, vont arra következtetést, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult, szándéka az életveszély tekintetében eshetőleges.

A szamurájkard élet kioltására alkalmas eszköz. a vádlott egy ilyen szamurájkard éllel bíró részével, két alkalommal, közepes erővel a sértett homlokára és tarkójára vágott, majd nagy erővel ütést mért a sértett feje elé védekezésül emelt jobb karjára. A védekezésül felemelt kar hiányában a nagyerejű ütés a sértett fejét, nyakát, esetleg felső testét érhetett volna el. A támadott testtájék a fej volt, de a nyak, a felsőtest is olyan terület, ahol életfontosságú szervek helyezkednek el. Az alkalmazott eszköz, a támadott testtájék és a bántalmazás száma, ereje miatt a vádlottnak számolnia kellett azzal, hogy bekövetkezhet a sértett halála is. Cselekményét ebbe belenyugodva követte el. Ezért cselekménye eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntette kísérletének minősül a Btk. 166. §. /1/ bekezdése és a 16. §-a szerint.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen sorolta fel. Az annyiban szorul kiegészítésre, hogy a vádlott javára szóló további enyhítő körülmény az eshetőleges szándékkal elkövetés, a vádlott gyógyíthatatlan, daganatos betegségei és a további időmúlás.

Önmagában a cselekmény tárgyi súlya, a megváltoztatott minősítés alapján - arra is tekintettel, hogy a 2 év 4 hónap börtönbüntetés csak a Btk. 87.§-ának (2) bekezdés b) pontjának felhívása mellett szabható ki, - a kiszabott büntetés inkább enyhe. eltúlzottan súlyos büntetésnek nem tekinthető. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül a vádlott igen súlyos betegségei, állapota és a javára szóló további enyhítő körülmények.

Elsődlegesen a vádlott betegségei azok az okok, amelyek a vádlottal szemben kiszabott büntetés tartamának 2 évre enyhítését indokolják.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §. /1/ bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit a Be. 371. §. /1/ bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának számát pótlólag feltüntette.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Az ezzel felmerült bűnügyi költség összegét az ítélet tábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta és mivel a fellebbezés eredményre vezetett, a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy e költséget az állam viseli.

Budapest, 2012. év október hó 26. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 23.B.222/2010/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.107/2011/5. számú ítéletében írt változtatással 2012. év október hó 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év október hó 26. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő